

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2314/85 af 13. august 1985 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 1
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2315/85 af 13. august 1985 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 3
- ★ **Kommissionens forordning (EØF) nr. 2316/85 af 12. august 1985 om ændring af forordning (EØF) nr. 1368/85 for så vidt angår oksekødprodukter, der kan opkøbes ved intervention i visse medlemsstater 5**
- ★ **Kommissionens forordning (EØF) nr. 2317/85 af 12. august 1985 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af rullekæder til cykler med oprindelse i USSR og Den kinesiske Folkerepublik 7**
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2318/85 af 13. august 1985 om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter 11
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2319/85 af 13. august 1985 om fastsættelse af de beløb der skal opkræves for oksekødprodukter, der har forladt Det forenede Kongeriges territorium i ugen fra den 1. til den 7. juli 1985 15
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2320/85 af 13. august 1985 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker 17
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2321/85 af 13. august 1985 om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris 18

(Fortsættes på omslagets anden side)

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

85/380/EØF :

- ★ Kommissionens beslutning af 5. juni 1985 om en afgiftsfinansieret støtteordning til fordel for tekstil- og beklædningsindustrien i Frankrig . . . 20

85/381/EØF :

- ★ Kommissionens beslutning af 8. juli 1985 om en procedure for forhåndsunderretning og samråd vedrørende indvandrerpolitikken over for tredjelande 25

85/382/EØF :

- ★ Kommissionens beslutning af 10. juli 1985 om forbud mod at anvende proteinprodukter, der er fremstillet på basis af gærarterne »Candida« dyrket på n-alkaner, i foderstoffer 27

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1948/85 af 15. juli 1985 om gennemførelsesbestemmelser for overførsel af skummetmælkspulver til det græske interventionsorgan fra interventionsorganerne i de andre medlemsstater (EFT nr. L 183 af 16. 7. 1985) 28

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2314/85

af 13. august 1985

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1018/84⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, af mel, af hvede og rug og af grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2159/85⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %,

anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs, og multipliceret med den i artikel 2b, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 974/71⁽⁶⁾ fastsatte koefficient, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 855/84⁽⁷⁾,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 12. august 1985;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2159/85 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. august 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. august 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 203 af 1. 8. 1985, s. 8.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 106 af 12. 5. 1971, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. august 1985 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

		(ECU/ton)
Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Afgifterne
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	108,66
10.01 B II	Hård hvede	167,53 ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾
10.02	Rug	111,45 ⁽⁶⁾
10.03	Byg	108,24
10.04	Havre	80,31
10.05 B	Majs, andre end hybridmajs til udsæd	92,18 ⁽²⁾ ⁽³⁾
10.07 A	Boghvede	0
10.07 B	Hirse	52,80 ⁽⁴⁾
10.07 C	Sorghum	106,26 ⁽⁴⁾
10.07 D I	Triticale	⁽⁷⁾
10.07 D II	Andre varer	0 ⁽⁵⁾
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	164,35
11.01 B	Rugmel	169,03
11.02 A I a)	Grove og fine gryn af hård hvede	272,76
11.02 A I b)	Grove og fine gryn af blød hvede	177,49

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 486/85 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 50 %.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

⁽⁷⁾ Ved import af det under pos. 10.07 D I henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2315/85

af 13. august 1985

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1018/84⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2160/85⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på

disse valutaers centalkurs, og multipliceret med den i artikel 2b, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 974/71⁽⁶⁾ fastsatte koefficient, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 855/84⁽⁷⁾,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 12. august 1985;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminkøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. august 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. august 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 203 af 1. 8. 1985, s. 11.⁽⁶⁾ EFT nr. L 106 af 12. 5. 1971, s. 1.⁽⁷⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. august 1985 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 8	1. term. 9	2. term. 10	3. term. 11
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0
10.01 B II	Hård hvede	0	0	0	0
10.02	Rug	0	0	0	0
10.03	Byg	0	0	0	1,22
10.04	Havre	0	0	0	0
10.05 B	Majs, anden end hybridmajs til udsæd	0	1,47	1,47	3,86
10.07 A	Boghvede	0	0	0	0
10.07 B	Hirse	0	0	0	0
10.07 C	Sorghum	0	0	0	6,99
10.07 D	Andre varer	0	0	0	0
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 8	1. term. 9	2. term. 10	3. term. 11	4. term. 12
11.07 A I (a)	Malt af hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	0	0
11.07 A I (b)	Malt af hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	0	0
11.07 A II (a)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	2,17	2,17
11.07 A II (b)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	1,62	1,62
11.07 B	Brændt malt	0	0	0	1,89	1,89

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2316/85

af 12. august 1985

om ændring af forordning (EØF) nr. 1368/85 for så vidt angår oksekødprodukter, der kan opkøbes ved intervention i visse medlemsstater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig artikel 6, stk. 5, litra c), under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1308/85 af 23. maj 1985 om fastsættelse af orienteringsprisen og interventionsprisen for voksent kvæg for produktionsåret 1985/86⁽²⁾, særlig artikel 3, nr. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 869/84⁽³⁾ vedtog Rådet, at Fællesskabets handelsklasseskema for slagtekroppe af voksent kvæg, som er fastlagt ved forordning (EØF) nr. 1208/81⁽⁴⁾, forsøgsvis i en periode på tre år skal anvendes i forbindelse med gennemførelsen af interventionsforanstaltninger; de produktkategorier og -kvaliteter, som interventionsorganerne kan foretage opkøb af, bør derfor defineres på grundlag af nævnte skema;i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1302/73⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 427/77⁽⁶⁾, skal de kvaliteter af og de tilbudsformer for de varer, der er genstand for interventionsorganernes opkøb, bestemmes under hensyn til på den ene side nødven-

digheden af at sikre en effektiv markedsstøtte og ligevægt mellem det pågældende marked og markedet for konkurrerende animalske produkter, og på den anden side det finansielle ansvar, som påhviler Fællesskabet på dette område; anvendelse af disse kriterier i den nuværende markedsituation for oksekød ved begyndelsen af græsningsperioden indebærer, at kategori C midlertidigt bør medtages i listen over de produkter, der kan opkøbes ved intervention i Forbundsrepublikken Tyskland for at imødegå det store sæsonmæssige udbud af denne kategori af dyr;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1368/85 af 24. maj 1985 om fastsættelse af interventionsopkøbspriserne for bagfjerdinger i oksekødsektoren fra den 27. maj 1985 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1177/85⁽⁷⁾ bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til forordning (EØF) nr. 1368/85 erstattes del »Deutschland« med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. august 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. august 1985.

På Kommissionens vegne

Nicolas MOSAR

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.⁽²⁾ EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 16.⁽³⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 32.⁽⁴⁾ EFT nr. L 123 af 7. 5. 1981, s. 3.⁽⁵⁾ EFT nr. L 132 af 19. 5. 1973, s. 3.⁽⁶⁾ EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977, s. 16.⁽⁷⁾ EFT nr. L 139 af 27. 5. 1985, s. 24.

BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE

„DEUTSCHLAND

— *Vorderviertel, auf 8 Rippen quergeschnitten, stammend von:*

	<i>(ECU / Écus / Ecu)</i>
Kategorie A Klasse U2	291,600
Kategorie A Klasse U3	289,200
Kategorie A Klasse R2	281,600
Kategorie A Klasse R3	278,800
Kategorie C Klasse U3	279,140
Kategorie C Klasse R3	269,140
Kategorie C Klasse R4	263,940"

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2317/85

af 12. august 1985

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af rullekæder til cykler med oprindelse i USSR og Den kinesiske Folkerepublik

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 11,

efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Procedure

(1) Kommissionen modtog i maj 1984 en klage indgivet af Fachverband Fahrrad- und Kraffradteile-Industrie EV på vegne af producenter, hvis samlede produktion udgør en væsentlig del af produktionen i Fællesskabet af den pågældende vare. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde iværksættelsen af en procedure. Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende Fællesskabets import af $\frac{1}{2}$ " $\times$ $\frac{1}{8}$ " rullekæder til cykler, henhørende under pos. ex 73.29 i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer ex 73.29-11, med oprindelse i Sovjetunionen og Den kinesiske Folkerepublik, og indledte en undersøgelse.

(2) Kommissionen underrettede officielt de eksportører og importører som den vidste var berørt af sagen, samt klagerne og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt. Alle de kendte eksportører tilkendegav deres mening skriftligt. Hverken de berørte eksportører eller importører anmodede om at blive hørt.

(3) Den kinesiske eksportør redegjorde skriftligt for sine synspunkter, men uden at forelægge den nødvendige dokumentation. Han undlod navnlig at besvare det spørgeskema, han fik tilsendt, selv om Kommissionen flere gange forlængede svarfristen og skriftligt henviste til disse oplysningers betydning for en konstatering af de faktiske omstændigheder samt til følgerne af ikke at meddele de nødvendige oplysninger for resultatet af proceduren, særlig på baggrund af artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2176/84, hvori det bestemmes, at såfremt en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser på grundlag af de tilgængelige oplysninger.

(4) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på den foreløbige konstatering af de faktiske omstændigheder, og aflagde kontrolbesøg hos:

Producenter i Fællesskabet:

- Union Sils, Van de Loo & Co GmbH, Fröndenberg, Tyskland,
- Wippermann Jr. GmbH, Hagen, Tyskland.

Kommissionen anmodede om detaljerede skriftlige redegørelser fra alle de producenter i Fællesskabet, der havde indgivet klage, samt fra alle eksportører og importører og efterprøvede de fremlagte oplysninger i den udstrækning, det ansås for påkrævet.

Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra juni 1983 til juni 1984.

B. Normal værdi

(5) For at fastslå, om der var tale om dumpingimport fra Sovjetunionen og Den kinesiske Folkerepublik, måtte Kommissionen tage hensyn til, at disse lande ikke har markedsøkonomi, og Kommissionen måtte derfor basere sin afgørelse på den normale værdi i et land med markedsøkonomi. Klagerne havde i den forbindelse foreslået det japanske marked. Da Kommissionen ikke modtog de nødvendige oplysninger, som den havde anmodet om fra de japanske producenter, foreslog klagerne det spanske marked som et egnet alternativ.

⁽¹⁾ EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 235 af 5. 9. 1984, s. 9.

(6) Den sovjetiske eksportør gjorde indsigelse mod dette forslag. Han fandt, at Indien ville være et bedre egnet sammenligningsgrundlag, idet han gjorde gældende, at cykelproduktionen i Indien har et omfang, der bedre kan sammenlignes med produktionen i Sovjetunionen, og at cykelkæder fremstillet i Indien er af samme type som de sovjetisk fremstillede, da de hovedsagelig fremstilles til turistcykler. Han anførte imidlertid intet om hjemmemarkedspriserne i Indien.

(7) Kommissionen har undersøgt markedsstrukturen for cykelkæder i Spanien. Spanien, Sovjetunionen og Den kinesiske Folkerepublik fremstiller alle $\frac{1}{2}$ " $\times$ $\frac{1}{8}$ " enkle rullekæder til cykler i henhold til DIN 8187 eller ISO/R-606. Producenterne i Sovjetunionen og Kina garanterer ikke, at deres produkter overholder disse normer, men i praksis er dette almindeligvis tilfældet. De spanske varers kvalitet er lidt bedre end varerne fra Sovjetunionen og Den kinesiske Folkerepublik, men kvalitetsforskellen er ikke af væsentlig betydning for det formål, hvortil varen normalt sælges, og der kan tages hensyn hertil (jf. betragtning 9). Det konstateredes, at der var en effektiv konkurrence på det spanske hjemmemarked mellem de spanske producenter indbyrdes samt med importen fra andre lande, som i 1984 tegnede sig for en markedsandel på ca. 23 % i Spanien. Kommissionen finder det endvidere godtgjort, at industriproduktionsteknologien for rullekæder stort set er den samme i alle lande, og at de produktionsvilkår- og mængder, der undersøgte i Spanien, er tilstrækkelige til, at der kan foretages en rimelig sammenligning. Det må anses for mere hensigtsmæssigt at vælge Spanien end Indien, da både Spanien og Sovjetunionen benytter kapitalintensive produktionsmetoder og maskiner af samme type. Desuden er der større overensstemmelse mellem denne industrigrens udviklingsniveau i Spanien og Sovjetunionen end i Sovjetunionen og Indien.

Den kinesiske eksportør gjorde ikke indsigelse mod dette valg.

C. Eksportpris

(8) Eksportpriserne blev fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

D. Sammenligning

(9) Ved sammenligningen af den normale værdi med eksportpriserne tog Kommissionen i fornødent omfang hensyn til forskelle, der påvirkede

prisernes sammenlignelighed. På grundlag af oplysninger fra de spanske producenter blev der foretaget justering navnlig for forskel i kvalitet, salgs- og afsætningsvilkår samt betalingsbetingelser. Til alle sammenligninger anvendtes priser af fabrik.

E. Dumpingmargen

(10) Det fremgik af den foreløbige undersøgelse af de faktiske forhold, at der finder dumping sted i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksport, og at dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den fastsatte normale værdi og den vejede gennemsnitspris for varer, der eksporteres til Fællesskabet.

(11) Dumpingmargenerne er forskellige alt efter den importerende medlemsstat; for Kinas vedkommende er de alle noget højere end 40 % og for Sovjetunionen 60 %, det vejede gennemsnit for Fællesskabet som helhed er:

- Den kinesiske Folkerepublik 45 %,
- Sovjetunionen 102 %.

F. Skade

(12) For så vidt angår dumpingimportens skadelige virkninger, fremgår det af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, at Fællesskabets import fra Sovjetunionen steg fra 2 185 000 meter i 1982 til 3 793 000 meter i 1984 med en deraf følgende forøgelse af markedsandelen fra 8,9 % til 14,4 %, medens importen fra Kina i samme periode faldt fra 3 449 000 meter til 2 144 000 meter med en nedgang i markedsandelen fra 14,1 % til 8,1 %. Set under ét steg dumpingimporten fra 5 634 000 meter i 1982 til 5 937 000 meter i 1984, og den tegnede sig for en betydelig markedsandel, ca. 23 %, i hele perioden.

(13) I betragtning af, at Fællesskabets import af den kinesiske vare var faldet og var ensbetydende med en faldende markedsandel i Fællesskabet for den kinesiske vare, har Kommissionen undersøgt, om det var rimeligt at sammenlægge importen af cykelkæder med oprindelse i Kina med importen af denne vare med oprindelse i Sovjetunionen.

Kommissionen konstaterede imidlertid, at alle de af undersøgelsen omfattede varer konkurrerede indbyrdes på markedet i Fællesskabet. Desuden havde importen fra Kina kun udvist tilbagegang i 1983 og havde stabiliseret sig i 1984, hvor den stadig tegnede sig for en markedsandel, som var tilstrækkelig betydningsfuld til at forvolde

væsentlig skade på grund af de lave priser, hvortil de pågældende varer solgtes i Fællesskabet. Kommissionen konkluderede derfor, at det — med henblik på at afgøre, om dumpingimporten havde forvoldt væsentlig skade — ikke var urimeligt at sammenlægge importen fra Kina med importen fra Sovjetunionen.

(14) Salgspriserne på de pågældende importerede varer var i undersøgelsesperioden for så vidt angår den sovjetiske vare indtil 16 % og for den kinesiske vare indtil 6 % lavere end fællesskabsproducenternes priser, når der tages hensyn til kvalitetsforskelle. Disse priser var lavere end de priser, der er nødvendige for at give fællesskabsproducenterne dækning for omkostningerne og sikre dem en rimelig fortjeneste.

(15) Produktionen i Fællesskabet faldt fra 10 938 000 meter i 1982 til 8 500 000 meter i 1984. Selv om dumpingimporten fra Sovjetunionen og Kina tilsammen ikke steg i samme omfang som fællesskabsproduktionen gik tilbage, finder Kommissionen det godtgjort, at deres betydelige markedsandel, som i 1984 nåede op på 37 % i Forbundsrepublikken Tyskland og 31 % i Italien, der alene aftog mere end 80 % af dumpingimporten, sammenholdt med de lave priser, hvortil dumpingvarerne blev udbudt til salg, har medført en alvorlig forstyrrelse af markedet i Fællesskabet. Dumpingimporten var en medvirkende årsag til, at kapacitetsudnyttelsen i den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet permanent har ligget på under 60 %, hvilket har medført høje enhedsomkostninger, og at varen har måttet sælges til priser, som i nogle tilfælde end ikke gav et rimeligt bidrag til dækning af de faste omkostninger. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har lidt betydelige finansielle tab, som har foranlediget to fællesskabsproducenter til at indstille denne produktionslinje, medens andre indskrænkede produktionen for at begrænse deres tab. Som følge heraf faldt beskæftigelsen med ca. 19 % i perioden fra 1982 til 1984 og der måtte i mange tilfælde indføres arbejdsfordeling.

(16) Kommissionen har undersøgt, om der er forårsaget skade af andre faktorer, såsom udviklingen i forbruget i Fællesskabet. Klageren har anført, at forbruget i Fællesskabet er steget med ca. 8 % siden 1982, men at denne stigning ikke er blevet afspejlet i fællesskabsproducenternes salgstal for Fællesskabet. Kommissionen har derfor også undersøgt, om der er forvoldt skade af anden

import. Selv om det er vanskeligt at opstille nøjagtige data vedrørende forbruget i Fællesskabet og importen fra andre tredjelande, fordi de statistikker, som Kommissionen er i besiddelse af, indbefatter andre kædetyper end de af undersøgelsen omfattede, giver de oplysninger, Kommissionen har modtaget, anledning til at formode, at fællesskabsproducenterne salg også delvis er blevet erstattet af import fra andre lande. Ved en kontrol af de samlede importstatistikker vedrørende andre tredjelande konstaterede Kommissionen imidlertid, at disse importvarer i gennemsnit var blevet solgt til højere priser end dumpingsvarerne. Kommissionen har endvidere ikke fået forelagt beviser for, at de pågældende importvarer solgtes til dumpingspriser. Den betydelige markedsandel, som dumpingimporten fra de pågældende to lande tegner sig for, og de priser, hvortil dumpingsvarerne udbydes til salg i Fællesskabet, har således foranlediget Kommissionen til at fastslå, at dumpingimporten af $\frac{1}{2}$ " $\times$ $\frac{1}{8}$ " rullekæder til cykler med oprindelse i Sovjetunionen og Den kinesiske Folkerepublik særskilt betragtet må anses for at have påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade.

G. Fællesskabets interesser

(17) I betragtning af de alvorlige vanskeligheder, som den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet befinder sig i, er Kommissionen nået til den konklusion, at det er i Fællesskabets interesse, at der gribes ind. For at hindre, at der forvoldes yderligere skade i den restende del af undersøgelsesperioden, bør der træffes beskyttelsesforanstaltninger i form af en midlertidig antidumpingtold på importen af $\frac{1}{2}$ " $\times$ $\frac{1}{8}$ " rullekæder til cykler med oprindelse i Sovjetunionen og Den kinesiske Folkerepublik.

H. Toldsats

(18) Skadens omfang blev fastlagt på grundlag af forskellen mellem de priser, hvortil dumpingvarerne udbydes til salg, og det afkast, der kan forventes ved en effektiv produktion af denne vare i Fællesskabet. Tolden bør derfor være tilstrækkelig til at udligne forskellen mellem salgspriserne for dumpingvarerne i Fællesskabet og de priser, der er nødvendige for at sikre fællesskabsproducenterne dækning for produktionsomkostningerne og et rimeligt bidrag til dækning af faste omkostninger og generalomkostninger.

I betragtning af forskellen i de priser, hvortil de sovjetiske og de kinesiske varer er blevet solgt i Fællesskabet, og forskellen i det prisunderbud, der følger heraf, bør tolden være højere for de sovjetiske end for de kinesiske varer.

- (19) Der bør fastsættes en frist, inden for hvilken de berørte parter kan give deres mening til kende og anmode om at blive hørt mundtligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen $\frac{1}{2}$ " $\times$ $\frac{1}{8}$ " rulle kæder til cykler, henhørende under pos. ex 73.29 i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer ex 73.29-11, med oprindelse i Sovjetunionen og Den kinesiske Folkerepublik.

2. For varer med oprindelse i USSR fastsættes tolden til 30 % og for varer med oprindelse i Den

kinesiske Folkerepublik til 20 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

4. De i stk. 1 omhandlede varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Parterne kan inden en måned fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen, jf. dog artikel 7, stk. 4, litra b) og c), i forordning (EØF) nr. 2176/84.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den finder anvendelse i fire måneder, medmindre Rådet vedtager endelige foranstaltninger inden udløbet af denne periode, jf. dog artikel 11, 12 og 14 i forordning (EØF) nr. 2176/84.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. august 1985.

På Kommissionens vegne

Nicolas MOSAR

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2318/85
af 13. august 1985
om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr.
804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning
for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 1298/85⁽²⁾, særlig artikel 14, stk.
8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for mælk og mejeriprodukter er
fastsat ved forordning (EØF) nr. 1935/85⁽³⁾, ændret ved
forordning (EØF) nr. 2151/85⁽⁴⁾;

anvendelsen af de i forordning (EØF) nr. 1935/85
nævnte bestemmelser på de priser, som Kommis-

sionen har fået kendskab til, fører til at ændre de for
tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med
bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 804/68
omhandlede importafgifter fastsættes som angivet i
bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. august 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. august 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 181 af 13. 7. 1985, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 199 af 31. 7. 1985, s. 32.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. august 1985 om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter

(i ECU/100 kg nettovægt, medmindre andet er angivet)

Position i den fælles toldtarif	Kode	Importafgiftens beløb
04.01 A I a)	0110	28,15
04.01 A I b)	0120	25,74
04.01 A II a) 1	0130	25,74
04.01 A II a) 2	0140	31,50
04.01 A II b) 1	0150	24,53
04.01 A II b) 2	0160	30,29
04.01 B I	0200	62,92
04.01 B II	0300	133,09
04.01 B III	0400	205,69
04.02 A I	0500	20,02
04.02 A II a) 1	0620	130,11
04.02 A II a) 2	0720	177,93
04.02 A II a) 3	0820	180,35
04.02 A II a) 4	0920	245,65
04.02 A II b) 1	1020	122,86
04.02 A II b) 2	1120	170,68
04.02 A II b) 3	1220	173,10
04.02 A II b) 4	1320	238,40
04.02 A III a) 1	1420	30,13
04.02 A III a) 2	1520	40,68
04.02 A III b) 1	1620	133,09
04.02 A III b) 2	1720	205,69
04.02 B I a)	1820	36,27
04.02 B I b) 1 aa)	2220	pr. kg 1,2286 (*)
04.02 B I b) 1 bb)	2320	pr. kg 1,7068 (*)
04.02 B I b) 1 cc)	2420	pr. kg 2,3840 (*)
04.02 B I b) 2 aa)	2520	pr. kg 1,2286 (*)
04.02 B I b) 2 bb)	2620	pr. kg 1,7068 (*)
04.02 B I b) 2 cc)	2720	pr. kg 2,3840 (*)
04.02 B II a)	2820	52,91
04.02 B II b) 1	2910	pr. kg 1,3309 (*)
04.02 B II b) 2	3010	pr. kg 2,0569 (*)
04.03 A	3110	241,99
04.03 B	3210	295,23
04.04 A	3300	184,99 (*)
04.04 B	3900	244,78 (7)
04.04 C	4000	163,23 (*)
04.04 D I a)	4410	169,11 (*)
04.04 D I b)	4510	178,86 (*)
04.04 D II	4610	275,58
04.04 E I a)	4710	244,78
04.04 E I b) 1	4800	197,94 (10)

(i ECU/100 kg nettovægt, medmindre andet er angivet)

Position i den fælles toldtarif	Kode	Importafgiftens beløb
04.04 E I b) 2	5000	181,15 ⁽¹⁾
04.04 E I c) 1	5210	135,86
04.04 E I c) 2	5250	277,87
04.04 E II a)	5310	244,78
04.04 E II b)	5410	277,87
17.02 A II	5500	41,79 ⁽²⁾
21.07 F I	5600	41,79
23.07 B I a) 3	5700	94,57
23.07 B I a) 4	5800	122,82
23.07 B I b) 3	5900	114,04
23.07 B I c) 3	6000	91,71
23.07 B II	6100	122,82

- (¹) Som specialmælk til børn i denne positions betydning anses mælk, der ikke indeholder patogene og toksikogene kim, og som indeholder under 10 000 aerobe bakterier og under 2 coliforme bakterier pr. g.
- (²) Henførelse under denne position sker på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder.
- (³) Ved beregningen af fedtindholdet tages der ikke hensyn til vægten af tilsat sukker.
- (⁴) Importafgiften for 100 kg af en vare, der henhører under denne position, er lig med summen af følgende delbeløb:
- a) det for 1 kg angivne beløb multipliceret med vægten af den mælk og fløde, der er indeholdt i 100 kg af varen,
  - b) 7,25 ECU,
  - c) 24,55 ECU.
- (⁵) Importafgiften for 100 kg af en vare, der henhører under denne position, er lig med summen af følgende delbeløb:
- a) det for 1 kg angivne beløb multipliceret med vægten af den mælk og fløde, der er indeholdt i 100 kg af varen,
  - b) 24,55 ECU.
- (⁶) Importafgiften pr. 100 kg nettovægt er begrænset til:
- 18,13 ECU for de produkter i punkt a) i bilag I til forordning (EØF) nr. 1767/82, der indføres fra Schweiz, eller de produkter i punkt c) i nævnte bilag, der indføres fra Østrig og Finland,
  - 9,07 ECU for de produkter i punkt b) i bilag I i forordning (EØF) nr. 1767/82, der indføres fra Schweiz.
- (⁷) Importafgiften er begrænset pr. 100 kg nettovægt til 6 % af toldværdien for indførelse fra Schweiz i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1767/82.
- (⁸) Importafgiften er begrænset til 50 ECU pr. 100 kg nettovægt for de produkter i punkt o) og p) i bilag I til forordning (EØF) nr. 1767/82, der indføres fra Østrig.
- (⁹) Importafgiften er begrænset til 36,27 ECU pr. 100 kg nettovægt for de produkter i punkt g) i bilag I til forordning (EØF) nr. 1767/82, der indføres fra Schweiz, eller de produkter i punkt h) i nævnte bilag, der indføres fra Østrig og Finland.
- (¹⁰) Importafgiften pr. 100 kg nettovægt er begrænset til:
- 12,09 ECU for de produkter i punkt d) i bilag I til forordning (EØF) nr. 1767/82, der indføres fra Canada,
  - 15,00 ECU for de produkter i punkt e) og f) i nævnte bilag, der indføres fra Australien og New Zealand.
- (¹¹) Importafgiften pr. 100 kg nettovægt er begrænset til:
- 77,70 ECU for de produkter i punkt i) i bilag I til forordning (EØF) nr. 1767/82, der indføres fra Rumænien og Schweiz,
  - 50 ECU for de produkter i punkt o) og p) i nævnte bilag, der indføres fra Østrig,
  - 101,88 ECU for de produkter i punkt k) i nævnte bilag, der indføres fra Rumænien og Schweiz,
  - 65,61 ECU for de produkter i punkt l) i nævnte bilag, der indføres fra Bulgarien, Ungarn, Israel, Rumænien, Tyrkiet og Jugoslavien og for de produkter i punkt m) i nævnte bilag, der indføres fra Bulgarien, Ungarn, Israel, Rumænien, Tyrkiet, Cypern og Jugoslavien,
  - 55 ECU for de produkter i punkt n) i nævnte bilag, der indføres fra Østrig, for de produkter i punkt s) i nævnte bilag, der indføres fra Finland, og for de produkter i punkt r) i nævnte bilag der indføres fra Norge,
  - 18,13 ECU for de produkter i punkt q) i nævnte bilag, der indføres fra Finland,
  - 15,00 ECU for de produkter i punkt f) i nævnte bilag, der indføres fra Australien og New Zealand.
- (¹²) Lactose og lactosesirup, der henhører under pos. 17.02 A I, er i henhold til forordning (EØF) nr. 2730/75 undergivet den samme importafgift som den, der anvendes for lactose og lactosesirup, der henhører under pos. 17.02 A II.
- (¹³) Som mejeriprodukter i den i pos. ex 23.07 B benyttede betydning anses varer under pos. 04.01, 04.02, 04.03, 04.04 og pos. 17.02 A og 21.07 F I.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2319/85

af 13. august 1985

om fastsættelse af de beløb, der skal opkræves for oksekødprodukter, der har forladt Det forenede Kongeriges territorium i ugen fra den 1. til den 7. juli 1985

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1311/85 af 23. maj 1985 om ydelse af præmie ved slagtning af visse former for voksent slagtekvæg⁽¹⁾ særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1311/85 opkræves der et beløb svarende til den variable slagtepræmie i England for kød og tilberedninger af dyr, som denne præmie er udbetalt for, ved forsendelse til andre medlemsstater eller ved udførsel til tredjelande;

ifølge artikel 7, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2187/85 af 31. juli 1985 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende præmien for slagtning af voksent kvæg i Det forenede Kongerige⁽²⁾, fastsættes de beløb, der skal opkræves ved afsendelse fra Det forenede Kongeriges område af de i bilaget til nævnte forordning anførte produkter, hver uge af Kommissionen;

følgelig bør de beløb, der skal opkræves for produkter, der har forladt Det forenede Kongerige i ugen fra den 1. til den 7. juli 1985, fastsættes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1311/85 fastsættes de beløb, der skal opkræves for de i artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2187/85 omhandlede produkter, der har forladt Det forenede Kongeriges territorium i ugen fra den 1. til den 7. juli 1985, i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. august 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. L 203 af 1. 8. 1985, s. 76.

BILAG

om fastsættelse af de beløb, der skal opkræves for produkter, der har forladt Det forenede Kongeriges territorium i ugen fra den 1. til den 7. juli 1985

(ECU/100 kg nettovægt)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Beløb
1	2	3
ex 02.01 A II a) og ex 02.01 A II b)	Kød af voksent kvæg, fersk, kølet eller frosset : 1. Hele og halve kroppe samt såkaldte »quartiers compensés« 2. Forfjerdinger, sammenhængende eller adskilte 3. Bagfjerdinger, sammenhængende eller adskilte 4. Andre varer : aa) Ikke udbenet bb) Udbenet	26,26474 21,01179 31,51769 21,01179 35,98269
ex 02.06 C I a)	Kød, saltet, i saltlage, tørret eller røget, af voksent kvæg : 1. Ikke udbenet 2. Udbenet	21,01179 29,94180
ex 16.02 B III b) 1	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagteaffald af voksent kvæg : aa) Ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt ; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald : 11. varer med indhold af oksekød på 80 vægtprocent eller derover (ikke slagteaffald og fedt) 22. Andre varer	29,94180 21,01179

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2320/85
af 13. august 1985
om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1482/85 ⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1809/85 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2313/85 ⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1809/85, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de

for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af standardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. august 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. august 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

- ⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
⁽²⁾ EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 1.
⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 29. 6. 1985, s. 77.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 216 af 13. 8. 1985, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. august 1985 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	(ECU/100 kg) Importafgiftsbeløb
17.01	Roe- og rørsukker i fast form : A. Hvidt sukker ; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer B. Råsukker	46,58 42,10 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 837/68.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2321/85

af 13. august 1985

om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles ordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1018/84⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1025/84⁽⁴⁾, særlig artikel 12, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁶⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2127/85⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2299/85⁽⁸⁾;

Rådets forordning (EØF) nr. 1027/84 af 31. marts 1984⁽⁹⁾ har ændret forordning (EØF) nr. 2744/75⁽¹⁰⁾ for så vidt angår produkter henhørende under pos. 23.02 A i den fælles toldtarif;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centalkurs og multipliceret med den i artikel 2b, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 974/71⁽¹¹⁾ fastsatte koefficient, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 855/84⁽¹²⁾,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, som fastlægges på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser for en bestemt periode i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient,

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 12. august 1985;

den senest fastsatte afgift for basisproduktet afviger fra gennemsnitsafgiften med mere end 3,02 ECU pr. ton af basisproduktet; de gældende afgifter skal derfor i henhold til artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1579/74⁽¹³⁾ ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De afgifter, der skal opkræves ved indførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris, som omfattes af forordning (EØF) nr. 2744/75, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1027/84, og som er fastsat i bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 2127/85, ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. august 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. august 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 198 af 30. 7. 1985, s. 38.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 213 af 10. 8. 1985, s. 41.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 65.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 106 af 12. 5. 1971, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 1.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 168 af 25. 6. 1974, s. 7.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. august 1985 om ændring af importafgifter for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

(ECU/ton)

Position	Beløb	
	Tredjelande (undtagen AVS eller OLT)	AVS eller OLT
23.02 A I a)	49,02	43,02
23.02 A I b)	98,19	92,19
23.02 A II a)	49,02	43,02
23.02 A II b)	98,19	92,19

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 5. juni 1985

om en afgiftsfinansieret støtteordning til fordel for tekstil- og beklædningsindustrien i Frankrig

(Kun den franske tekst er autentisk)

(85/380/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, jf. ovennævnte artikel 93, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den 5. juli 1984 gav den franske regering med forsinkelse Kommissionen meddelelse om tre dekretter om ændring og forlængelse af en række støtteordninger, som var gældende for tekstil- og beklædningsindustrien, og som blev finansieret ved to afgifter, der blev opkrævet efter samme fremgangsmåde som merværdi-afgift på salg af tekstilvarer og beklædningsgenstande i Frankrig.

Ved dekret nr. 84/388, nr. 84/389 og nr. 84/390, der blev offentliggjort i den franske statstidende den 25. maj 1984, blev der oprettet en komité for udvikling af tekstil- og beklædningsindustrien, CDPTH (Comité de développement et de promotion du textile et de l'habillement), ligesom der ved sammenlægning af to afgifter, som blev indført ved dekret nr. 82/1242 og nr. 82/1243, og med hensyn til hvilke Kommissionen

vedtog en endelig negativ beslutning den 20. juli 1983, blev der oprettet en støtteordning til fordel for tekstil- og beklædningsindustrien. Dekreterne blev udstedt med tilbagevirkende gyldighed fra den 1. januar 1984, hvorved den franske regering tilsidesatte de forpligtelser, de påhviler den i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3.

I henhold til den ordning, der blev oprettet ved disse tre dekretter, kan der ydes støtte på ca. 250 mio ffr. årligt, hvoraf et bestemt beløb er afsat specielt til fælles forsknings- og udviklingsprojekter. Det resterende afgiftsprovener skal udbetales som støtte til de enkelte virksomheder inden for tekstil- og beklædningsindustrien med henblik på moderniserings- og rationaliseringsinvesteringer.

De to ordninger, der tidligere er blevet ændret og forlænget, har været gældende for tekstilindustrien siden 1965, og for beklædningsindustrien siden 1969.

Efter en første undersøgelse mente Kommissionen, at der gennem de pågældende foranstaltninger ville blive ydet de berørte virksomheder finansiell støtte af et sådant omfang og i en sådan form, at det ikke kunne undgå at påvirke samhandelen og fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskabet. Kommissionen var af den opfattelse, at disse foranstaltninger på grund af deres formål og varighed måtte betragtes som driftsstøtte. Desuden kunne de kombineres med andre generelle eller specifikke støtteforanstaltninger til fordel for tekstil-, beklædnings- og trikotageindustrien. De to dekretter tog på ingen måde sigte på at hindre

en forøgelse af produktionskapaciteten inden for sektorer, hvor der i forvejen var tale om overskud, og indeholdt ingen bestemmelser om, at de støttemodtagende virksomheder inden for disse sektorer skulle præstere en modydelse, der kunne opfylde betingelserne i Fællesskabets retningslinjer for støtte til tekstil- og beklædningsindustrien.

Kommissionen mente derfor ikke, at den pågældende støtte ville fremme en udvikling, som ud fra Fællesskabets synspunkt ville være tilstrækkelig til at modvirke støttens fordrejning af samhandelen, men at den derimod — ved at begunstige de pågældende virksomheder inden for en sektor, der er præget af en betydelig handel og en særdeles skarp konkurrence — ville kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

Kommissionen indtog det standpunkt, at støtten ikke opfyldte de nødvendige betingelser for at kunne være omfattet af en af undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, og den indledte derfor proceduren i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit.

Ved skrivelse af 30. juli 1984 opfordrede Kommissionen den franske regering til at fremsætte sine bemærkninger.

II

Da den franske regering ved skrivelse af 31. august 1984 fremsatte sine bemærkninger som led i proceduren, erklærende den, at der ikke var ydet støtte, og at en sådan ikke ville blive ydet, før Kommissionen havde vedtaget en endelig beslutning.

Med hensyn til ordningens indhold påpegede den franske regering, at den nyoprettede komité, CDPTH, endnu ikke havde indledt sit arbejde og derfor ikke havde vedtaget de nærmere betingelser, hvorpå den påtænkte støtte skulle ydes. Kommissionen ville senere få meddelelse herom.

Ved skrivelse af 18. april 1985 meddelte den franske regering de supplerende oplysninger, og det fremgik heraf, at den pågældende støtteordning omfatter følgende:

- der ydes finansiel støtte på 150 mio ffr. i 1985 i form af en rentelettelse på seks procentpoints i forbindelse med kommercielle lån på 1 mia ffr. til investeringer i teknologisk avanceret udstyr;
- støtten tager sigte på at øge produktiviteten og forbedre varernes kvalitet, således at industrien bedre kan konkurrere med importen fra lande med lave omkostninger.

Endvidere påpegede den franske regering, at støtteordningen ikke tog sigte på at forøge den samlede produktionskapacitet inden for tekstil- og beklædningsindustrien, og at dens samlede virkning var meget beskeden, da nettosubventionsækvivalenten ville

være på mellem 4 % og 7,5 % og højst sandsynligt på 5,5 %.

Endelig mente den franske regering, at ordningens makroøkonomiske virkninger for konkurrencen i EF ville være yderst ringe, da afgifterne blev opkrævet hos den franske industri.

Tre medlemsstater og en sammenslutning af virksomheder inden for de pågældende sektorer støttede i de bemærkninger, de fremsatte som led i ovennævnte procedure, Kommissionens synspunkt og gav udtryk for stor betænkelighed ved de påtænkte støtteforanstaltninger. De understregede, at den franske tekstil- og beklædningsindustri tidligere havde modtaget betydelig finansiel støtte, bl. a. i form af nedskæring af bidragene til socialsikringsordninger, og at den nye støtte ville kunne fordreje: konkurrencevilkårene inden for Fællesskabet ved at give de støttemodtagende virksomheder urimelige konkurrencevilkårene i forhold til andre EF-producenter inden for tekstil- og beklædningsindustrien. Desuden fremhævede de den positive udvikling, der i de sidste to til tre år er sket inden for den franske tekstil- og beklædningsindustri, og mente, at det på denne baggrund ville være helt uberettiget at yde støtte.

III

For så vidt angår tekstilvarer og beklædningsgenstande er handelen mellem medlemsstaterne af betydeligt omfang — som det klart fremgår af statistikkerne — og konkurrencen er særdeles hård. Den franske tekstil- og beklædningsindustri, der tegner sig for ca. 20 % af den samlede værditilvækst inden for tekstil- og beklædningsindustrien i EF, deltager aktivt i denne handel inden for EF, idet den eksporterer ca. 30 % af sin produktion til andre medlemsstater.

Da den franske regering gav Kommissionen meddelelse om de påtænkte foranstaltninger, henviste den udtrykkeligt til EØF-traktatens artikel 92 til 94 og anerkendte dermed, at der var tale om støtte. Desuden fremgår det af den franske regerings beregning af de påtænkte foranstaltningers nettosubventionsækvivalent, at der er tale om en nedskæring på — højst sandsynligt — 5,5 % i de investeringsomkostninger, som de franske virksomheder inden for tekstil- og beklædningsindustrien normalt selv skulle afholde.

Den omstændighed, at en støtteordning finansieres ved afgift, der opkræves hos de pågældende virksomheder eller producenter til netop dette formål, ændrer ikke ordningens karakter, da det i EØF-traktatens artikel 92 til 94 er fastsat, at sådanne foranstaltninger skal undersøges på samme måde som egentlig støtte. Anvendelse af en anden fremgangsmåde ville betyde, at EØF-traktatens artikel 92 kunne omgås, og at der konstant kunne udbetales støtte af et omfang, der ikke ville kunne forudses, og som vanskeligt ville kunne kontrolleres.

Inden for de pågældende sektorer, der er præget af en betydelig handel mellem medlemsstaterne og af skarp konkurrence, vil den påtænkte støtte kunne påvirke denne handel og fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige virksomhederne inden for den franske tekstil- og beklædningsindustri, som omhandlet i EØF-traktatens artikel 92, stk. 1.

Når finansiel statsstøtte styrker en virksomheds konkurrencemæssige stilling i samhandelen inden for Fællesskabet, må støtten anses for at påvirke denne samhandel.

I henhold til EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, er støtte, som opfylder de deri fastsatte kriterier, uforenelig med fællesmarkedet.

De i EØF-traktatens artikel 92, stk. 2, fastsatte undtagelser kan ikke anvendes i det foreliggende tilfælde på grund af den påtænkte støttes art, og fordi støtten ikke tager sigte på at virkeliggøre et af de deri omhandlede mål.

I EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, er fastsat, hvilke støtteforanstaltninger, der kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet. Hvorvidt støtten er forenelig med traktaten, skal vurderes ud fra Fællesskabets og ikke den enkelte medlemsstats synspunkt. For at sikre, at fællesmarkedet fungerer tilfredsstillende, og under hensyntagen til principperne i EØF-traktatens artikel 3, litra f), skal de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, omhandlede undtagelser fra artikel 92, stk. 1, fortolkes snævert i forbindelse med undersøgelse af en støtteordning eller en individuel støtteforanstaltning.

De finder navnlig kun anvendelse, når Kommissionen finder det godtgjort, at de begunstigede virksomheder ikke uden en sådan støtte ville blive foranlediget af markedsforholdene til at træffe dispositioner, der kan bidrage til virkeliggørelsen af et af de i undtagelserne omhandlede mål.

Anvendes undtagelsesbestemmelserne på støtteforanstaltninger, der ikke bidrager til virkeliggørelsen af et sådant mål, eller er støtten ikke nødvendig for at nå dette mål, vil visse medlemsstaters industrier eller virksomheder få uberettigede fordele, og deres finansielle situation blot blive forbedret, ligesom det vil medføre, at samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes og konkurrencevilkårene fordrejes, uden at dette på nogen måde der begrundet i hensynet til Fællesskabets interesse, jf. artikel 92, stk. 3.

Den franske regering har ikke kunnet bevise, og Kommissionen har ikke kunnet konstatere, at den påtænkte støtte opfylder betingelserne for at kunne

omfattes af en af undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3.

Hvad angår undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), vedrørende støtte til fremme af udviklingen i visse områder, må det bemærkes, dels at levestandarden i Frankrig ikke er usædvanlig lav, og at der ikke hersker en alvorlig underbeskæftigelse som omhandlet i litra a), dels at støtteordningen, der kan anvendes på virksomheder inden for bestemte erhvervssektorer uanset deres beliggenhed, ikke tager sigte på at fremme udviklingen af visse regioner, som omhandlet i litra c).

Hvad angår undtagelsen i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), er det indlysende, at den pågældende støtte ikke har til formål at fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse eller at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i Frankrigs økonomi. En sektorstøtteordning til fordel for tekstil- og beklædningsindustrien er ikke tilstrækkelig til at afhjælpe en situation som beskrevet i artikel 92, stk. 3, litra b).

Med hensyn til undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra c), vedrørende »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner« må det bemærkes, at markedsvilkårene inden for de pågældende sektorer tilsyneladende vil kunne sikre en normal udvikling — uden statsindgriben — og at den påtænkte støtte derfor ikke kan anses for at »fremme« udviklingen, når behovet for støtte vurderes ud fra Fællesskabets og ikke en enkelt medlemsstats synspunkt.

En undersøgelse af den seneste udvikling og den nuværende situation inden for tekstil- og beklædningsindustrien i Fællesskabet viser, at virksomheder inden for disse sektorer er mere konkurrencedygtige i dag, end de var tidligere. Efter at de dårlige markedsforhold som helhed og den øgede import fra lande med lave omkostninger i en årrække har haft alvorlig indvirkning på Fællesskabets tekstil- og beklædningsindustri, hvilket klart fremgår af de omfattende lukninger af anlæg og nedskæringer i antallet af beskæftigede, kan der nu spores en mærkbar bedring af situationen inden for disse sektorer. I 1984 og i begyndelsen af 1985 har det i stadig større udstrækning vist sig, at de fleste virksomheder inden for tekstil- og beklædningsindustrien i EF som helhed — gennem en kraftigt stigende produktivitet, forbedrede markedsførings- og administrationsmetoder, et sortiment af kvalitetsprodukter og anvendelse af en ny generation af teknisk avanceret udstyr — har opfyldt de målsætninger, der var fastlagt for deres strukturomlægning, og i vidt omfang har genskabt den konkurrenceevne, der er nødvendig for at sikre deres rentabilitet og levedygtighed på EF-markedet for tekstilvarer.

Derfor er det principielt ikke længere berettiget, at der ydes specifik støtte til tekstil- og beklædningsindustrien i EF, og indførelse af nye sektorstøtteordninger til fordel for denne industri vil kun være et palliativmiddel i den pågældende medlemsstats egen interesse og desuden vælte denne medlemsstats strukturbestemte problemer og arbejdsløshed over på andre medlemsstater, ligesom den ikke vil opfylde betingelserne i Fællesskabets retningslinjer for støtte til tekstilindustrien.

Det fremgår ikke af den franske regerings projekt, at virksomhederne inden for den franske tekstil- og beklædningsindustri skulle stå over for specielle problemer.

Netop for den franske tekstil- og beklædningsindustri bærer en række vigtige indikatorer præg af den nyligt gennemførte strukturomlægning samt det positive økonomiske og finansielle udvikling. Investeringerne steg med 38 % fra 1981 til 1983 mod et gennemsnit på 9 % for den franske industri som helhed. Investeringerne steg ligeledes fra 2,6 % til 4 % af omsætningen, hvilket også er langt over gennemsnittet for industrien som helhed. Nettooverskuddet er blevet betydeligt forøget i forhold til de foregående år, hvilket især har medført en langt bedre selvfinansieringsgrad. Til trods for det fortsatte pres fra importen fra lande med lave omkostninger er produktionen konstant eller endog stigende inden for de fleste af industriens delsektorer. Den samlede eksport af tekstilvarer steg med 18 % i 1984, hvilket har forøget den del af produktionen, der eksporteres, til 46 %. Siden 1981 har væksten i eksporten været flere procentpoints højere end væksten i importen.

Alle disse indikatorer tyder i høj grad på, at de tidligere vanskeligheder er overvundet, og at situationen fortsat forbedres. Som følge heraf befinder den franske tekstil og beklædningsindustri sig nu i en sådan situation, at virksomhederne kan foretage investeringer med deres egne finansielle midler og uden statsstøtte.

Desuden har den omfattende strukturomlægning og omstilling samt den øgede anvendelse af den nyeste teknologi gjort den franske tekstil- og beklædningsindustri mere produktiv og effektiv og i langt højere grad sat den i stand til at fremstille kvalitetsprodukter og dermed konkurrere på internationalt plan.

Nedgangen i beskæftigelsen er desuden aftaget betydeligt og udgjorde i perioden 1981 til 1983 3,8 % mod et gennemsnit på 10,2 % for Fællesskabets tekstil- og beklædningsindustri.

Det må ligeledes tages i betragtning, at den pågældende franske industri i en lang årrække har modtaget betydelig finansiel støtte fra det offentlige i henhold til generelle, regionale eller sektorbestemte støtteordnin-

ger, hvilket i høj grad har medvirket til ovennævnte positive udvikling. Alene i perioden 1982 til 1984 modtog industrien finansiel støtte på 3,5 mia ffr.

I ovennævnte situation vil den påtænkte støtteordning ved kunstigt at nedsætte de pågældende virksomheders investeringsomkostninger svække andre EF-procenters konkurrencemæssige stilling og dermed fordreje konkurrencen og nedsætte prisniveauet til skade for producenter, som hidtil har overlevet ved at foretage strukturomlægning samt produktivitet- og kvalitetsforbedringer med egne midler, men som nu kan blive nødt til at trække sig ud af markedet. Da ca. 30 % af den produktion inden for tekstil- og beklædningsindustrien, hvortil der påtænkes ydet støtte, eksporteres til de øvrige medlemsstater, er det meget usandsynligt, at samhandelsvilkårene vil forblive uændrede, da efterspørgslen kun stiger langsomt.

Desuden kan den franske regerings støtteprojekt til fordel for tekstil- og beklædningsindustrien næsten sidestilles med en ordning vedrørende støtte til generelle investeringer og modernisering af eksisterende anlæg inden for denne sektor, og Kommissionen har altid udtrykt stærkt forbehold med hensyn til en sådan støtte, navnlig på baggrund af de retningslinjer for støtte til tekstilindustrien, som den fastlagde i 1971 og 1977. Det er ikke fastsat i det foreliggende projekt, at støtten til virksomhederne er betinget af, at disse foretager strukturomlægning, og ordningen vil derfor ikke omfattet den nødvendige selektivitet med hensyn til investeringerne, der således blot indebærer udskiftning af bestående anlæg og udvidelse af virksomhedens aktiviteter.

Desuden er ordningens generelle mål ikke beskrevet tilstrækkelig klart, ligesom der ikke er fastlagt nogen kvantitative målsætninger med hensyn til kapacitet, beskæftigelse og strukturomlægning, hvilket gør det praktisk talt umuligt for Kommissionen på forhånd at vurdere ordningen i forhold til den konkurrencefordrejning, den medfører.

Projektet omfatter ingen selektivitet med hensyn til de forskellige delsektorer og indeholder ikke nogen kriterier for bedømmelse af virksomhedens levedygtighed.

Det er ikke anført i projektet, hvorvidt støtteordningen kan anvendes sammen med andre støtteordninger til fordel for den pågældende industri, og da det er muligt at yde støtte til virksomheder, som ikke er støtteberettigede i henhold til den pågældende ordning, vil den beskedne selektivitet, der består i, at virksomheder udvælges som støtteberettigede på grundlag af investeringsprojekternes art, blive virkningsløse, ligesom støtteordningens virkninger vil blive forøget.

Kumuleringen af den pågældende støtte med andre former for støtte vil ligeledes forøge støttens intensitet i forbindelse med en given investering og dermed også forøge den påtænkte støtte negative virkninger.

Det er derfor indlysende, at den pågældende støtteordning ikke opfylder de målsætninger, der er fastlagt i Fællesskabets retningslinjer for støtte til tekstil- og beklædningsindustrien.

Den franske regering påpeger, at nettosubventionsækvivalenten i forbindelse med denne støtteordning højst sandsynligt vil ligge på 5,5 % i forhold til industriens samlede investeringer, og den mener, at en sådan støtteintensitet har meget begrænset indvirkning på konkurrencen.

Sammenholdt med støtte, som den franske regering tidligere har ydet tekstil- og beklædningsindustrien, er intensiteten i henhold til den pågældende ordning måske nok lavere, men det må dog konkluderes, at den påtænkte støtte tager sigte på at lette investeringer, som nedbringer de omkostninger, de pågældende virksomheder normalt selv skulle have afholdt. På et marked, hvor samhandelen mellem medlemsstaterne er betydelig, vil al støtte, uanset dennes størrelse og intensitet, og navnlig støtte med en intensitet på 5,5 % i nettosubventionsækvivalent, fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, idet de støttemodtagende virksomheder opnår fordele i modsætning til deres konkurrenter. Intensiteten på 5,5 % udgør måske ikke nogen stor procentdel af en virksomheds samlede finansielle midler, men støtten er betragtelig sammenholdt med en støttemodtagende virksomheds samlede investeringsomkostninger.

Hvad angår den franske regerings påstande om, at den pågældende støtteordnings makroøkonomiske virkninger vil være yderst ringe, må det påpeges, at konkurrenceevnen skal vurderes på virksomhedsplan, og at den påtænkte støtte vil sætte de støttemodtagende virksomheder i stand til at nedbringe deres investeringsomkostninger betydeligt og dermed at ændre deres prisberegninger.

I betragtning af ovenstående må det konkluderes, at den støtte, der påtænkes ydet i henhold til støtteordningen til fordel for den franske tekstil- og beklædningsindustri, kun vil være i den pågældende medlemsstats nationale interesse og ikke vil bidrage til en udvikling, der ud fra Fællesskabets synspunkt ville

være tilstrækkelig til at modvirke støttens ændring af samhandelen, idet den vil begunstige de pågældende virksomheder, hvis markedsstilling ikke længere udelukkende vil være betinget af egen effektivitet, indsats og styrke.

Det pågældende støtteprojekt opfylder derfor ikke de nødvendige betingelser for at kunne være omfattet af en af undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 2 og 3 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som i henhold til dekret nr. 84/388, nr. 84/389 og nr. 84/390, der blev offentliggjort i den franske statstidende den 25. maj 1984, skal ydes til virksomheder inden for tekstil- og beklædningsindustrien på de betingelser, Kommissionen fik meddelelse om ved skrivelse af 18. april 1985, er uforenelig med fællesmarkedet i henhold til EØF-traktatens artikel 92, og Frankrig undlader at gennemføre dette projekt.

Artikel 2

Frankrig underretter inden to måneder fra meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, som den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juni 1985.

På Kommissionens vegne

Peter SUTHERLAND

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 8. juli 1985

om en procedure for forhåndsunderretning og samråd vedrørende indvandrerpolitikken over for tredjelande

(85/381/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 118, og

ud fra følgende betragtninger:

I Fællesskabet udgør indvandrerne en betydelig befolkningsgruppe, hvis sammensætning har undergået en række ændringer, navnlig som følge af den permanente karakter, dens tilstedeværelse har fået familiesammenføringerne samt den høje fødselshyppighed;

deres erhvervsmæssige, sociale og kulturelle integration er forbundet med problemer, navnlig for så vidt angår andengenerationsindvandrenes skoleuddannelse, erhversuddannelse og beskæftigelse;

Det er vigtigt at sikre, at medlemsstaterne i deres indvandrerpolitik over for tredjelande tager hensyn til Fællesskabets politikker og øvrige foranstaltninger, navnlig på det arbejdsmarkedspolitiske område, for ikke at risikere, at resultaterne heraf kompromitteres; det er derfor ønskeligt, at det gøres lettere at udveksle oplysninger og synspunkter på disse områder med henblik på at fastlægge en fælles holdning, og det er vigtigt, at der etableres en procedure for samråd med deltagelse af alle medlemsstater;

Rådet har endvidere i sin resolution af 9. februar 1976 om et handlingsprogram til fordel for vandrende arbejdstagere og deres familiemedlemmer⁽¹⁾ samt i sin resolution af 27. juni 1980 om retningslinjer for en arbejdsmarkedspolitik for Fællesskabet⁽²⁾ understreget nødvendigheden af, at der foretages en hensigtsmæssig afstemning af indvandrerpolitikken over for tredjelande, samt at integrationen af Fællesskabets arbejdsmarked bør fremmes inden for rammerne af arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, navnlig ved hjælp af en hensigtsmæssig afstemning af politikken på disse områder i overensstemmelse med de konklusioner, Rådet vedtog den 22. november 1979

desangående; Rådet bekræftede nødvendigheden af en sådan afstemning i sin resolution af 27. juni 1985 om retningslinjer for Fællesskabets indvandrerpolitik⁽³⁾;

i punkt 10 i slutcommuniquéet fra stats- og regeringschefernes møde i Paris den 9. og 10. december 1974 slås der til lyd for en gradvis harmonisering af udlændingelovgivningen; det samme gælder de konklusioner, som formandskabet for Det europæiske Råd vedtog den 25. og 26. juni 1974, for så vidt angår socialpolitikken;

i Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 1983 om bl.a. pasunionen og afskaffelsen af paskontrollen ved Fællesskabets indre grænser⁽⁴⁾ opfordres Rådet og Kommissionen til at udarbejde forslag om bl.a. en harmonisering af visumpolitikken og udlændingelovgivningen;

det er Kommissionens opgave i medfør af de forpligtelser og beføjelser, traktaten pålægger den, at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne på det sociale område, navnlig på de nævnte områder, samt at tilrettelægge de nødvendige konsultationer med henblik herpå —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne underretter i god tid, og senest på tidspunktet for offentliggørelsen, Kommissionen og de øvrige medlemsstater om:

— udkast til foranstaltninger, som de påtænker at træffe vedrørende arbejdstagere fra tredjelande samt disses familiemedlemmer, for så vidt angår indrejse, ophold og beskæftigelse, herunder illegal indrejse, illegalt ophold og illegal beskæftigelse, samt ligestilling med hensyn til leve- og arbejdsvilkår, løn og økonomiske rettigheder, fremme af disses erhvervsmæssige, social og kulturelle integration samt frivillig tilbagevenden til hjemlandet;

⁽¹⁾ EFT nr. C 34 af 14. 2. 1976, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 168 af 8. 7. 1980, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. C 141 af 10. 6. 1985, s. 462.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 184 af 11. 7. 1983, s. 112.

- udkast til aftaler om ovennævnte forhold samt udkast til samarbejdsaftaler med tredjelande, som de agter at indgå eller videreføre, såfremt disse aftaler indeholder bestemmelser om sådanne forhold;
- udkast til aftaler med tredjelande, som de agter at indgå eller videreføre, om deres egne statsborgeres samt disses familiemedlemmers ophold og beskæftigelse i disse stater.

2. På de i stk. 1 omhandlede områder tilstiller medlemsstaterne Kommissionen samt de øvrige medlemsstater ordlyden af de aftaler, som de indgår med tredjelande, samt ordlyden af gældende love og administrative retsfor skrifter.

Artikel 2

1. Anmoder en medlemsstat senest to uger efter modtagelsen af de i artikel 1 omhandlede oplysninger herom, eller tager Kommissionen selv initiativ hertil, foranstalter den et samråd med medlemsstaterne vedrørende disse oplysninger inden for en frist på seks uger efter deres modtagelse.

Gør en medlemsstat gældende, at sagen er af særlig hastende karakter, foranstalter Kommissionen omgående dette samråd.

2. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ foranstalte et samråd afholdt om de i artikel 1 omhandlede udkast, bestemmelser og aftaler på hvilket som helst tidspunkt, medmindre der er tale om spørgsmål, som der allerede har været afholdt samråd om, og i hvilke der ikke er fremkommet nye elementer.

Artikel 3

Det i artikel 2 omhandlede samråd har navnlig til formål at:

- a) fremme den gensidige information og at lette indkredsningen af problemer af fælles interesse og på dette grundlag gøre det lettere for medlemsstaterne at nå frem til en fælles holdning, navnlig med hensyn til de internationale normative bestemmelser på indvandringsområdet;

b) sikre, at de i artikel 1 omhandlede aftaler, forpligtelser og foranstaltninger er i overensstemmelse med Fællesskabets politikker og foranstaltninger på disse områder, herunder i forbindelse med udviklingsbistand og ikke forhindrer disse, navnlig Fællesskabets arbejdsmarkedspolitik, i at føre til de ønskede resultater;

c) belyse, hvilke foranstaltninger det kunne være hensigtsmæssigt, at enten Fællesskabet eller medlemsstaterne træffer på de i artikel 1 omhandlede områder, navnlig med henblik på at fremme en harmonisering af medlemsstaternes udlændingelovgivning, medvirke til, at bilaterale aftaler kommer til at indeholde så mange fælles bestemmelser som muligt, og forbedre beskyttelsen af de fællesskabsborgere, der arbejder og opholder sig i tredjelande.

Artikel 4

1. Samrådet tilrettelægges af Kommissionen. Denne varetager formandsskabet ved møderne samt sekretariatsforretningerne.

2. Den procedure for samråd, der indføres ved denne beslutning, griber ikke ind i de beføjelser, der tilkommer allerede eksisterende udvalg, navnlig de rådgivende og faglige udvalg, som fastsat ved forordning (EØF) nr. 1612/68 om arbejdstagernes fri bevægelighed inden for Fællesskabet⁽¹⁾.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at proceduren for samråd fungerer efter hensigten, samt for i påkommende tilfælde at sikre, at oplysninger, der tilstilles dem i forbindelse hermed, hemmeligholdes.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 1985.

På Kommissionens vegne

Peter SUTHERLAND

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. juli 1985

om forbud mod at anvende proteinprodukter, der er fremstillet på basis af gærsorterne »Candida« dyrket på n-alkaner, i foderstoffer

(85/382/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 82/471/EØF af 30. juni 1982 om visse produkter, der anvendes i foderstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 84/443/EØF⁽²⁾, særlig artikel 4, og 6,

efter høring af Den videnskabelige komité for Foder og Den videnskabelige komité for Levnedsmidler, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til direktiv 82/471/EØF kan medlemsstaterne midlertidigt fortsat tillade, at der gøres brug af de tilladelser, som er indrømmet på deres område før meddelelsen af dette direktiv, for så vidt angår proteinprodukter fremstillet på basis af gærsorterne »Candida« dyrket på n-alkaner; en afgørelse på fællesskabsplan vedrørende disse produkter bør træffes senest to år efter nævnte direktivs meddelelse.

af de foreliggende videnskabelige og tekniske oplysninger og af en fælles udtalelse fra Den videnskabelige komité for Foder og Den videnskabelige komité for Levnedsmidler fremgår, at visse stammer af gærsorterne »Candida« er sygdomsfremkaldende eller under visse omstændigheder kan fremkalde overfølsomhedsreaktioner; anvendelsen af disse stammer til fremstillingen af proteiner bestemt til foderstoffer kan derfor medføre risiko for menneskers og dyrs sundhed, hvis der dannes levedygtige celler;

desuden er det som følge af, at visse fundamentale videnskabelige oplysninger ikke foreligger, herunder især de oplysninger, der er nødvendige for at fortolke de mulige følger af ændringer i sammensætningen af fedtsyrer i dyrs lipoider, ikke muligt at vurdere de risici, som disse produkter kan udgøre for forbrugerne;

på grundlag af de foreliggende oplysninger kan det ikke konkluderes, at proteinprodukter, der kan fremstilles på basis af gærsorterne »Candida« dyrket på n-alkaner, opfylder de krav, der stilles i direktiv 82/471/

EØF med henblik på opnåelse af tilladelse fra Fællesskabet;

det bør derfor forbydes, at der i Fællesskabet anvendes proteinprodukter, der er fremstillet på basis af gærsorterne »Candida« dyrket på n-alkaner, i foderstoffer, så længe det ikke er godtgjort, at disse produkter ikke indebærer nogen risiko for mennesker og dyr;

medlemsstater, som tillader anvendelsen af visse proteinprodukter, der er fremstillet på basis af gærsorterne »Candida« dyrket på n-alkaner, bør træffe de fornødne foranstaltninger til at trække disse tilladelser tilbage;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den stående komité for Foder —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De tilladelser, som er indrømmet i medlemsstater til anvendelse af proteiner, der er fremstillet på basis af gærsorterne »Candida« dyrket på n-alkaner, trækkes tilbage.

Artikel 2

Denne beslutning anvendes fra den 1. marts 1986.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nødvendige foranstaltninger, de eventuelt har truffet for at efterkomme denne beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 213 af 21. 7. 1982, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. L 245 af 14. 9. 1984, s. 21.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1948/85 af 15. juli 1985 om gennemførelsesbestemmelser for overførsel af skummetmælkspulver til det græske interventionsorgan fra interventionsorganerne i de andre medlemsstater

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 183 af 16. juli 1985)

Side 9, bilag, første afsnit:

i stedet for: »... Verordnung (EWG) Nr. 1822/83 ...»,

læses: »... Verordnung (EWG) Nr. 1322/85 ...»,

i stedet for: »... Verordnung (EWG) Nr. 2484/83 ...»,

læses: »... Verordnung (EWG) Nr. 1948/85 ...».

Side 9, bilag, tredje afsnit:

i stedet for: »... κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1822/83 ...»,

læses: »... κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1322/85 ...»,

i stedet for: »... και (ΕΟΚ) αριθ. 2484/83 ...»,

læses: »... και (ΕΟΚ) αριθ. 1948/85 ...».
